

0304 – 4. mars

Guds nåde som ble gitt oss i Kristus Jesus fra evige tider av. 2Tim 1: 9.

Apostelen sier at Guds nåde er gitt oss i Kristus Jesus. «Gud er kjærlighet», men ikke en kjærlighet som ser gjennom fingrene med synden, eller slår av på noen av sin hellige rettferdighets krav.

Derfor har han åpenbart sitt råd som fullt ut tilfredsstillende både hans rettferdighet og hans barmhjertighet. Det er budskapet om en mann som skal være hele menneskeslektens stedfortreder, og i ham skal vi være hellige og ustraffelige overfor loven. «Det som var umulig for loven fordi den var maktesløs på grunn av kjødet, det gjorde Gud ved å sende sin egen Sønn».

«Ham som ikke kjente til synd, gjorde Gud til synd for oss, for at vi skulle bli Guds rettferdighet i ham». Han kjøpte oss fri fra lovens forbannelse, for at vi skulle arve frelsen og velsignelsen.

Av dette ser vi at vår evige nådens utvelgelse ikke bygger på en Guds kjærlighet som ser gjennom fingrene med noe. For misgjerningene skulle sones, overtredelsene tas bort, synden skjules og en evig rettferdighet føres fram (Dan 9: 24). Og langt mindre bygger på noe vi kunne ha fortjent, noen dyd eller verdighet hos oss. For vi lå i vårt blod, som Skriften sier, da han som forbarmer seg gikk forbi oss, og miskunnet seg over oss.

Nei, denne evige nådens utvelgelse bygger helt og holdent på Kristus, den usynlige Guds bilde, den førstefødte framfor alle skapninger, Guds evige og enbårne Sønn i Ånden. Men som i sitt kjød var Davids Sønn, menneskesønnen, kvinnens ætt, den andre Adam.

Han var den store mellommannen mellom Gud og mennesker. Men det har kostet for ham å bryte ned skilleveggen, sone synden, oppfylle den guddommelige rettferdighetens krav, og vinne tilbake til oss barneretten og arven som var ødelagt.

Det kostet vår kjære Herre svært mye! Husk at i over tretti år var han en trell for vår skyld. Det var for å kjøpe oss fri fra djevelens herredømme, opprette en rettferdighet som skulle gjelde hele vår levetid, og dekke over all vår synd og urenheter. Det kostet Ham «sterke rop og tårer», svette og blod. Men gjennom dette oppnådde han en evig forløsning som gjelder for Gud i all evighet.

Når han etter Guds evige rådslutning ble gjort til synd for oss, når Gud «lot all vår misgjerning ramme ham», har han ikke fått den aller minste ettergivelse på vårt uendelige skyldbrev.

Han måtte betale alt! Men derfor sier også apostelen at «han slettet ut skyldbrevet som stod imot oss med bud, det som vitnet mot oss. Han tok det bort ved at han naglet det til korset».

Der er det slutt med våre synder og all lovens forbannelse! Våre synder ble gjort til Kristi egne synder. Men på samme måte ble også hele hans fullbrakte verk; hans rettferdighet og hellige liv, vårt. Han er Herren, vår rettferdighet. Gud ser nå hele menneskeheten innesluttet i Kristus, og derfor også forsonet i Kristus, rettferdiggjort i Kristus, og hellig, ustraffelig og god – i Kristus.

Men i Guds øyne har Lammet vært slaktet før verden ble til. Dette er grunnen til at Gud helt fra begynnelsen har handlet med menneskenes barn som en forsonet Gud. Han er en nådig og omsorgsfull Far, som søker etter sine fortapte sønner i inderlig barmhjertighet, og omfavner dem kjærlig så snart de kommer tilbake.

Slik åpenbarte Gud seg allerede for Moses da han satt i fjellkløften, og Herrens herlighet gikk forbi: «Herren, Herren Gud, han er barmhjertig og nådig, sen til vrede og rik på miskunn og sannhet. Han beholder sin miskunnhet mot tusen slektledd, tilgir misgjerning og overtredelser og synd».

Dette er Guds nådige utvelgelse i Kristus, som gjelder alle mennesker på jorden. For etter Guds rådslutning er ingen utelukket. Gud vil frelse alle. Selv forsikrer han: «Så sant jeg lever, sier Herren Gud, jeg har ikke velbehag i den ugudeliges død, men i at den ugudelige vender om fra sin ferd og lever». «Gud vil at alle mennesker skal bli frelst og komme til sannhets erkjennelse». Gud vil ikke at noen skal gå forta, men at hver éeneste en vender om.

Han er alle menneskers Frelser. Derfor gav Kristus apostlene sine denne befalingen: «Gå ut i alle verden og forkynn evangeliet for hele skapningen».

Her er altså ingen forskjell. Det er ikke noe bestemt menneske eller et bestemt folk eller stamme på jorden som er utvalgt.

Nei, denne utvelgelsen omfatter alle. Omfatter alle stammer og alle mennesker; jøder, hedninger, muhamedanere, kristne, katolikker, lutheranere. Kort sagt: alle mennesker; onde og gode, troende og vantro, ugudelige og fromme, fattige og rike, høy og lav, mann og kvinne. Med ett ord: Hele menneskeheten, «hver skapning under himmelen».

Slik ble den evige nådens utvelgelse forkynt: «I din ætt (som er Kristus) skal alle jordens folk velsignes» (1Mos 12: 3, Gal 3: 16).